

mere eller mindre lade jorderne overgå til naturformål. Behovet for arealer til rekreativ anvendelse kan også bedre tilgodeses.

Forslaget giver endvidere naturinteresserede fonde mulighed for at købe jord til naturområder. Det er hensigten, at der skal være åbenhed om disse fondes formål. Der lægges også op til, at ejere af vandforsyningsanlæg kan købe landbrugsjord til drikkevandsbeskyttelse.

Med lovforslaget kan enhver landmand, der opfylder de skrappe uddannelseskra, erhverve ca. 400 ha eller højst 400 ejendomme inden for en luftlinje af 10 km fra sin bopæl. Hver ejendom kan suppleres op til 200 ha inden for en radius af 2 km fra den enkelte ejendom. Det skaber fleksibilitet inden for rammerne.

For forpagtning til samdrift foreslås en grænse på 500 ha eller 5 landbrugsejendomme uden arealbegrænsning, dog således at landmanden altid kan forpagte arealer fra 2 landbrugsejendomme ud over, hvad han ejer. Der gælder derimod ingen afstandsgrænse for forpagtning.

Samdrift af landbrugsejendomme, der lovligt ejes af samme ejer, skal kunne ske uden begrænsning med hensyn til areal, afstand og ejendomme.

Bygningerne på de erhvervede ejendomme kan fraskilles, bortset fra de bygningssæt, hvorfra bopælspligten opfyldes.

Adgang for de såkaldte § 20-selskaber til at købe landbrugsejendomme lempes, idet der åbnes op for, at både landmanden i selskabet og investorerne kan eje deres aktier eller anparter i holdingkonstruktion. Kredsen af investorer udvides med samlever, søskendebørn, svigerforældre.

Reglen om fortrinsstilling foreslås også forenklet, således at landmænd, der ejer over 30 ha, men under 70 ha, kan gøre fortrinsstilling gældende op til 70 ha forud for landmænd, der bliver ejere af mere end 200 ha.

Endelig foreslås en ændring af den betydelige ligestilling mellem mænd og kvinder. Ægtefæller ligestilles, og man kan nu købe ejendomme, uanset hvor mange ægtefællen ejer, vel at mærke hvis man opfylder uddannelseskra.

De mere rationelle og specialiserede landbrug betyder, at de direkte beskæftigede i landbruget ikke længere er nok til at skabe liv på landet. Derfor gør lovforslaget det nemmere at fjerne landbrugspligten for ejendomme under 2 ha og på ejendomme med fredskov. Derved bliver det mere attraktivt for byfamilier og liberale erhverv at flytte på landet.

Det foreslås, at jordbrugskommissionerne opretholdes indtil videre. Det foreslås endvidere samtidig, at der for varetagelse af natur- og miljøhensyn sker en udvidelse med to medlemmer, der udpeges af amtsrådet efter indstilling af Fri-luftsrådet og Danmarks Naturfredningsforening. Den hidtidige vetore foreslås afskaffet. Og i tilfælde af uenighed er formandens stemme afgørende ved stemmelighed.

Endvidere foreslås, at betydelig flere sager om sammenlægning og udstykning og ophævelse af landbrugspligt kan gennemføres på baggrund af en erklæring fra en praktiserende landinspektør.

Dette lovforslag giver landbruget administrative forenklinger og rammebetingelser, og det har de brug for i landbruget. Venstre støtter forlaget.

(Kort bemærkning).
Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Jeg går ud fra, at hr. Jens Kirk mente, at det var 4 ejendomme, som landmændene kunne eje, og ikke 400, for så er vi ude i nogle store arealer. Jeg tror, det var en fortalelse.

Men nu, vi er ude på de store afstande og på lang sigt, så vil jeg da gerne spørge hr. Jens Kirk, om 10 km afstand i luftlinje virkelig er hensigtsmæssig. Vi er nogle, der bor i nærheden af en fjord. Andre bor i nærheden af et bælt. Det betyder altså, at man kan eje en ejendom på begge sider af en fjord – f.eks. Limfjorden. Man kan eje en ejendom på begge sider af Lillebælt. Måske er begrænsningen på de 10 km lagt ind for, at man ikke skal kunne eje på tværs af Storebælt. Så der ligger selvfølgelig en begrænsning.

Men er det ikke uhensigtsmæssigt, at afstandskravene er så vidtstrakte, når det så samtidig er i luftlinje, hvilket vil give noget uhensigtsmæssig transport mellem ejendomme?

(Kort bemærkning).
Jens Kirk (V):

Jeg vil sige til hr. Mogens Nørgaard Pedersen, at man selvfølgelig kan finde eksempler, hvor det virker uhensigtsmæssigt. Men hvis man i øjeblikket f.eks. bruger en maskinstation, så vil det nok også i fremtiden være sådan, at den så arbejder på begge sider, hvis det f.eks. skulle være på begge sider af Limfjorden.

Jeg tror, at det er de få eksempler, vi kommer ud i her, og ellers vil en luftlinje altid være at foretrække, fordi vi så i fremtiden undgår den diskussion om, hvilken vej der er den nærmeste.